

[Alfred Hansen]

Alfred Hansen (DR):

Der er her i tinget enighed om, at der skal være mulighed for gratis tandpleje og forebyggende tandplejebehandling for alle børn op til det 16. år. Det er glædeligt, at man kan konstatere en sådan enighed. Uenigheden opstår, når man skal afstikke retningslinjer for, hvor denne behandling skal finde sted. Nogle mener, at det skal foregå i den kommunale regie. Andre mener, at det skal foregå hos privat praktiserende tandlæger. Vi mener, at der må være en valgmulighed.

Vi finder det naturligt, at de undervisningspligtige børn modtager tandbehandlingen i de kommunale tandklinikker, som måtte findes på disse skoler, eller andre offentlige tandklinikker, men vi foretrækker, at det er på de skoler, hvor man har tandklinikker. Samtidig erkender vi, at der kan være tilfælde, hvor det var praktisk, om forældrene kunne få deres børn, selv om de går i skole, med hen til forældrenes private tandlæge. Dette indebærer det foreliggende lovforslag ikke mulighed for, i hvert fald ikke sådan, at man får dækket udgifterne af det offentlige, og det finder vi er urimeligt.

Samtidig mener vi, at når det drejer sig om børn før den undervisningspligtige alder, er det for dem slet ikke naturligt at blive behandlet på skoletandklinikkerne, men det vil være mere naturligt, at de følger forældrene til forældrenes tandlæge, som man må forvente med rimelighed at forældrene har et vist tillidsforhold til, som kan overføres til børnene. Vi erkender dog, at der også her kan være situationer, hvor forældrene ville ønske, at de kunne gå hen med deres 3-årige, 4-årige eller 5-årige dreng eller pige til den tilstedeværende skoletandklinik og få dem behandlet dér.

Konklusionen af retsforbundets holdning til disse ting er altså, at der skal være mulighed for at frekventere enten en privat praktiserende tandlæge eller en tandlægeklinik i den kommunale regie, men vi vil afvise, at man forsøger at afskære børn i disse aldersgrupper fra en valgmulighed.

Vi må som følge af den indstilling undlade at stemme til ændringsforslag nr. 1 og ændringsforslag nr. 3. Som yderligere kommentarer til ændringsforslag nr. 1 stillet af fremskridtspartiet skal jeg sige, at det ligesom ikke er rigtig klart, om børn under de 16 år,

altså i den undervisningspligtige alder og alderen forud, skal gå til de praktiserende tandlæger, eller der også her er en mulighed for at frekventere de kommunale tandklinikker. Jeg synes ikke, det helt fremgår af ændringsforslaget. Jeg vil da tro og håbe, at det er meningen, at man kan gå begge steder.

Endvidere drager man her noget andet ind i debatten end det, som lovforslaget drejer sig om. Lovforslaget drejer sig om børn under den undervisningspligtige alder. Ændringsforslaget tager sigte på børn op til de 16 år. Vi vil derfor undlade at stemme med hensyn til ændringsforslag nr. 1 og 3, hvormod vi naturligvis vil stemme for såvel ændringsforslag nr. 2 som nr. 4 og 5, som vi selv er medforlagsstillere til, og jeg vil gerne henvise til bemærkningerne med hensyn til ændringsforslag nr. 2, 4 og 5.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hr. Henrik Toft stillede mig et direkte spørgsmål, og det har noget at gøre med nogle bemærkninger, hr. Niels Helveg Petersen gjorde. Hr. Henrik Toft spurgte, om dette lovforslag var et godt camoufleret angreb på dispensationsmuligheden. Det vil jeg gerne slå en tyk pæl igennem, det er det ikke. Dispansationsmulighederne drøfter vi på et senere tidspunkt.

Hr. Jes Schmidt fra centrum-demokraterne sagde med højt id i stemmen: lad os give friheden en chance. Jeg blev helt rørt, da det blev sagt. Jeg vil vende det om og sige: ja men lad os dog give de løse tænder og prote-serne endnu en chance. Det var nemlig det, der lå i det, som hr. Jes Schmidt sagde.

Jeg bliver nødt til at komme med nogle flere bemærkninger i anledning af de ændringsforslag, som er stillet.

Jeg er ærlig talt noget forundret over den skæbne, dette lovforslag har fået under udvalgsbehandlingen, for jeg fornemmede under første behandling en positiv indstilling fra faktisk alle partier til regeringens forslag.

Nu står vi i den situation, at der er stillet to ændringsforslag, der vedrører den måde, hvorpå børnetandplejen skal organiseres, mens der ikke fra nogen side har været indvendinger mod det principielle i spørgsmålet, at der skal gennemføres en obligatorisk småbørnstandpleje.